

Efter den «almindelige Del» af det angivne Indhold følge de specielle Afsnit. Først «Land- og Vandveje». Her gives der i sex Kapitler en Fremstilling af Statens Administration af Vejvæsenet, af Principerne for Vejadministrationen, af Vej-Anlæggenes og Vej-Vedligeholdelsens Økonomi, af Transportpriserne og af Land- og Vandvejenes Udviklings-Historie og nuværende Forhold i de vigtigste europæiske Stater. — Derefter kommer «Post og Telegraf». Paa samme Maade som i det foregaaende Afsnit gives der her en Fremstilling af Post- og Telegrafvæsenets Stilling i Statsøkonomien, af Administrationsprinciperne, Tarifspørgsmaalene, den historiske Udvikling osv. — Det tredje specielle Afsnit, som vil udgjøre Værkets andet Bind, skal helliges Jernbanevæsenet. — Dr. Sax har i sit værdifulde, meget interessante og særdeles lærerige Værk bearbejdet det betydelige Materiale med stor Dygtighed.

H. Cernuschi: Le Bland bill. Paris, 1878. Guillaumin & Co. (65 S.).

«The Bland bill» er Navnet paa den Lov, der — efter i 1876 at være indbragt i Repræsentanternes Kammer af Richard Bland fra Missouri — har gjenindsført Bimetallismen i de Forenede Stater; — men rigtignok kun en «ufuldkommen» Bimetallisme, mener Cernuschi. I Frankrig raadede til 1874 hvad Cernuschi kalder den «fuldkomne» Bimetallisme: enhver Ihænderhaver af Sølv eller Guld havde Ret til uden Begrænsning at faa sit Metal forvandlet til Mønt; i Amerika derimod har ifølge den nævnte Lov kun Ihænderhaveren af Guld denne Ret, og Udmøntningen af Sølv er udelukkende bleven forbeholdt Staten; ifølge «the Bland bill» skal Staten hver Maaned anvende mellem to og fire Millioner Dollars til Opkjøb af Sølvbarrer, hvilke Staten for egen Regning skal omforme til Mønt og selv bringe i Cirkulation. Udmøntningen af Sølv er saaledes begrænset og forbeholdt Staten alene, hvorfor det møntede Sølv gjælder mere end det ikke-møntede. Derimod er Udmønt-

ningen af Guld «automatisk» $\varnothing$: er ubegrænset og staar aaben for Hvemsomhelst; Staten har saaledes ingen Indflydelse paa Guldeirkulationens Størrelse, og det møntede og det ikke-møntede Guld ville gjælde lige meget. Denne amerikanske Bimetallisme hviler paa et Værdiforhold mellem Guld og Sølv som 1 : 16. I den latinske Unions Land gjælder derimod, som bekjendt, Forholdet 1 : 15 $\frac{1}{2}$; men i «the Bland bill» findes der en Bestemmelse om, at de evropæiske Stater skulle opfordres til at samles med de amerikanske Forenede Stater til en Konference, hvor der skal forhandles om Antagelsen af et fælles Værdiforhold mellem Guld og Sølv, i det Øjemed at lette den internationale Gjennemførelse af den bimetalliske Mønt og at fixere Værdiforholdet mellem de to Metaller, og, som bekjendt, har der ogsaa for nylig (Avg. 1878) været samlet en saadan Konference i Paris, der rigtignok gik i Stykker uden at bringe de amerikanske Bimetallister et Skridt nærmere henimod deres Ønskes Opfyldelse.

Cernuschis Redegjørelse for den amerikanske Lovs *raison d'être*, den Maade, hvorpaa han forsvarer Loven imod Beskyldningen for Uredelighed ligeoverfor de Forenede Staters Kreditorer, hans Paavisning af den amerikanske Bimetallismes Ufuldkommenhed — idet kun Udmøntningen af det ene Metal efter den er «automatisk» — og endelig hans Profetier om dens Fremtid, hans Raad at ombytte Værdiforholdet 1 : 16 med det gamle 1 : 15 $\frac{1}{2}$, — ville læses med Fornøjelse, forsaavidt et Prokuratorindlæg, der fremtræder i en saa behagelig Form som Cernuschis, vel altid har en vis Tiltrækningskraft. Men hvormange vil han vinde for sin Bimetallisme? Hvormange vil han kunne bilde ind, at det er Monometallisterne, der ere Skyld i de sidste Aars saa stærke Forstyrrelser i Værdiforholdet mellem Guld og Sølv? Hvormange vil han faa til at tro, at uden Tilhængerne af «denne Monometallisme, der med alt sit Hovmod dog altid er afmægtig, altid uigjennemførlig, altid ødelæggende, altid umenneskelig» (!) — vilde det gamle Forhold 1 : 15 $\frac{1}{2}$ have holdt sig urokket til den Dag idag?!